lertid i den nærmeste Tid at paabegynde de i Loven om Befæstningsanlæg vedtagne Forter, de to Fløjforter og Masnedøfortet, saa snart Bevillingen dertil er given paa Finansloven.

Angaaende Ændringsforslaget Nr. 165 om at nægte 14,300 Kr. til Øvelsespladser i København, skal jeg oplyse, at denne Bevilling ikke kan undværes. Grunden til, at man i Aar maa have denne Bevilling, er den, at det forrige Ministerium udsatte Paabegyndelsen af Bygningerne ved Øvelseslejrene et Aar, hvilket har foraarsaget, at hele Ordningen af Øvelseslejrene, som kunde have været tilendebragt, maa vente endnu et Aar, saaledes at Bygningerne først derefter kunne tages i Brug.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Forsvarsbevillingerne, forekommer det mig ret unødvendigt paa ny at optage en Debat herom, thi de Midler, der foreslaas her paa Finanslovforslaget, ere jo Midler, der ere bevilgede ved særlige Love, og intet andet. En stadig tilbagevendende Diskussion er derfor for saa vidt overflødig, thi Pengene ere bevilgede, og efterhaanden som Arbejderne skride frem, er det, da Forsvarslovene skulle udføres, nødvendigt at opføre Beløbene paa Finanslovene. Jeg kan ikke rigtig forstaa Mindretallets Stilling til disse Foranstaltninger. Det er jo en helt ny Statsskik, man her vil indføre. Naar en Lov er færdig i Rigsdagen, og den bemyndiger Ministeriet til at udføre et eller andet Arbejde for de paa Loven opførte Bevillinger, forekommer det mig mærkeligt, at Mindretallet nu vil nægte disse Beløb. Saa længe en Lov ikke er vedtagen, saa længe Forsvarslovforslagene forelaa her til Diskussion og Forhandling, kunde jeg forstaa, at Modstanderne af disse Lovforslag anvendte al deres Kraft og alt deres Vid paa at faa disse Lovforslag enten forandrede eller standsede. Men naar Loven er færdig, naar Flertallet i begge Rigsdagens Ting have godkendt en Foranstaltning, forekommer det mig højst besynderligt, at man vil følge en saadan Statsskik, at gøre Forsøg paa at nægte de Bevillinger, der ere hjemlede ved Loven. Der vil opstaa en løjerlig Hurlumhej i hele vor Administration, hvis det bliver saaledes, at en Regering faar Bevilling til f. Eks. at opføre en Bygning eller at udføre de Forsvarsforanstaltninger, der her er Tale om, og saa det næste Ministerium, naar man er kommen et godt Stykke paa Vej med Arbejdets Udførelse, søger at kuldkaste det hele. Det vil medføre Usikkerhed og Virvar i hele Administrationen, og Befolkningen kan til syvende og sidst aldrig være sikker paa, hvad der egentlig er Lov og Ret her i Landet. Jeg mener derfor, det er ret overflødigt at gentage Diskussionerne om disse Forhold. Forsvarslovene ere afgjorte, Forsvarsforanstaltningerne ere hjemlede ved Lov, et tidligere Ministerium har prøvet, om det kunde faa Vælgerne til at omstyrte dem, men det har det ikke kunnet faa Vælgerne med til, og derfor forekommer det mig, at den rette Respekt for Lovgivningsarbejdet og Vælgernes Dom i en saadan Sag er den, at man nu loyalt udfører disse Love.

Med Hensyn til forskellige andre Spørgsmaal, der ere satte i Forbindelse med Krigsministeriets Budget, skal jeg nævne det stadig tilbagevendende Spørgsmaal om Hærens Remontering. Det er et Spørgsmaal, der hvert Aar er Genstand for Forhandling her i Rigsdagen, og jeg har altid hørt til dem og hører fremdeles til dem, der ønske, at man i den videst mulige Udstrækning skal søge at købe Hestene til Hærens Behov i vort eget Land. Men at gaa med til et Ændringsforslag, som gaar ud paa at paalægge Staten altid at købe de fornødne Heste i Indlandet, vil jeg ikke paa nogen Maade kunne tilraade; det vilde sikkert blive en dyr Historie, naar Sælgerne vidste, at de kunde forlange for deres Heste, omtrent hvad de vilde, fordi Krigsbestyrelsen var nødt til at købe Heste i Indlandet. Det vilde være en ret uheldig Ordning, og det glæder mig for Resten, at det ærede Medlem fra Sønderringe (Rasmus Hansen) ogsaa var inde paa den Betragtning at fraraade en Bestemmelse om, at man var pligtig til at købe alle Hestene her i Landet. Der har i en Række af Aar været gjort Forsøg og bliver stadig gjort Forsøg paa at forsyne Hæren med Heste her fra Landet. Men det er ikke gørligt at faa alle Rytteriets Heste her, det har ikke hidtil været gørligt; men jeg vil haabe, at det kan blive det i Fremtiden. Jeg skal oplyse, hvorledes Forholdet har